

36.063 Kč 10 hal. a konečne sa pokonal s ním tak, že hľadiac k obdržaným a do súdneho depozitu nesloženým 40.000 Kč, zaviazal sa zaplatiť svojmu klientovi 20.000 Kč. Z týchto skutočností plynie, že obžalovaný žiadal od svojho klienta väčšiu sumu, než na akú mal proti nemu nárok a, hľadiac k tomu, že konečne cítil sa byť uspokojený dotyčne svojho palmárneho účtu 20.000 Kč-mi, musel si byť obžalovaný aj vedomý toho, že v tej dobe, keď slozenie sumy žiadal, ešte nemal nárok na celú žiadanú sumu. Obžalovaný vylákal tedy preddavok na svoje prípadné budúce advokátske úkony neoprávnene, lebo z jednej strany zastrel pred svojím klientom, že vlastne chce mať od neho preddavok na svoju palmárnu odmenu, z druhej strany však neľze považovať sumu, ktorú obdržal, za primeraný preddavok v smysle § 54 zák. čl. XXXIV:1874, lebo konečne uspokojil sa 20.000 Kč-mi titulom vyslúženej advokátskej odmeny a útrat, od stránky však žiadal a obdržal 40.000 Kč. Danie preddavku, totiž zálohy na také advokátske úkony, ktoré sa majú konať len v budúcnosti, treba považovať za poskytnutie úveru advokátovi. Nakoľko tedy vrchný súd posudzoval právny úkon, ktorý bol uskutočnený medzi obžalovaným a jeho klientom, zo subjektívneho stanoviska obžalovaného za poskytnutie preddavku na advokátsku odmenu a útraty a nakoľko obžalovaný vymohol si tento preddavok spôsobom ľstivým — avšak bez podvodného úmyslu, totiž bez úmyslu poškodiť —: nemýlil sa vrchný súd, keď uznal, že čin obžalovaného vyčerpáva skutkovú podstatu prečinu podľa § 384 tr. zák., ktorý trestný čin treba stíhať z úradnej moci.

Čís. 4961.

Poškodený, ktorý bol na hlavnom odvolacom pojednávaní prítomný, je oprávnený ohlásiť zmätočnú sťažnosť vždy tiež len do troch dní od vyhlásenia rozsudku a v tejže lehote žiadať o opis rozsudku cieľom odôvodnenia zmätočnej sťažnosti, tedy i v tom prípade, keď verejný žalobca vzal ohlásenú zmätočnú sťažnosť späť.

(Rozh. zo dňa 30. marca 1934, Zm III 161—162/34.)

Na j v y š š í s ú d v trestnej veci proti Dr. A. L. pre zločin sprenevery následkom zmätočnej sťažnosti náhradného súkromného obžalobcu, ďalej sťažnosti obžalovaného proti usneseniu vrchného súdu zo dňa 21. februára 1934 čís. To V 469/33—52 vo verejnom zasedaní senátu takto sa u s n i e s o l: Zmätočná sťažnosť a jej prevedenie sa odmietajú.

D ô v o d y:

Pri vyhlásení rozsudku súdu druhej stolice dňa 27. n o v e m b r a 1933 bol poškodený osobne prítomný. Verejný obžalobca ohlásil proti rozsudku zmätočnú sťažnosť, poškodený J. M. však sa nevyjadril, či chce podať zmätočnú sťažnosť alebo nie. Ponevác zmätočnú sťažnosť vzala generálna prokuratúra späť, vrchný súd usnesením zo dňa 21. februára 1934 čís. To V 469/33—52 uvedomil o zpätvzatí zmätočnej

sťažnosti poškodeného s tým upozornením, že má právo proti rozsudku súdu odvolacieho do troch dní od doručenia tohoto uvedomenia ohlásiť zmätočnú sťažnosť a ju previesť za 8 dní rátaných od ohlásenia zmätočnej sťažnosti, prípadne žiadať o opis rozsudku a odôvodniť zmätočnú sťažnosť behom osem dní od doručenia rozsudku. Toto usnesenie bolo doručené poškodenému dňa 23. februára 1934 a on podal proti rozsudku vrchného súdu zmätočnú sťažnosť dňa 26. februára 1934 a odôvodnil ju v podaní zo dňa 3. marca 1934. Pokračovanie vrchného súdu protivilo sa zákonu.

Podľa §§ 388 a 431 tr. p. a § 31 por. nov. strany, ktoré boli prítomné na odvolacom hlavnom pojednávaní, môžu ohlásiť zmätočnú sťažnosť za tri dni po vyhlásení rozsudku. V tomto prípade poškodený bol prítomný na odvolacom hlavnom pojednávaní, preto nehľadiac na to, či podal verejný obžalobca zmätočnú sťažnosť alebo nie, poškodený mal právo len k tomu, aby do troch dní po vyhlásení rozsudku podal zmätočnú sťažnosť — prípadne podmiennečne na ten prípad, keby verejný obžalobca nepodal zmätočnú sťažnosť, alebo keby bola zmätočná sťažnosť verejného obžalobcu odvolaná. Taktiež len behom uvedených troch dní mal poškodený právo žiadať opis rozsudku cieľom prevedenia zmätočnej sťažnosti. Vrchný súd tedy omylne poučil poškodeného o jeho práve, z čoho však nevzniklo poškodenému právo podať zmätočnú sťažnosť po uplynutí troch dní rátaných od vyhlásenia rozsudku. Ponevác poškodený podal svoju zmätočnú sťažnosť po uplynutí horeuvedených troch dní, sú jeho zmätočná sťažnosť a jej prevedenie opozdené a bolo ich treba odmietnuť podľa odst. 3 § 434 tr. p.

Čís. 4962.

Při souběhu činů spáchaných před dokonáním 18. rokem s činy spáchanými později platí trestní sazby podle §§ 8 a 9 zák. o trestním soudnictví nad mládeží jen pro čin spáchaný před dokonáním 18. rokem, nikoli též pro sbíhající se a zároveň souzené činy pozdější.

(Rozh. ze dne 4. dubna 1934, Zm I 907/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmätočnej sťažnosti verejného obžalobcu do rozsudku senátu mládeže krajského soudu v Táboře ze dne 12. září 1932, pokud jím byl obviněnému, odsouzenému pro zločin veřejného násilí podle § 93 tr. zák., pro provinění podle § 93 tr. zák. a § 3 zákona o trestním soudnictví nad mládeží a pro přestupek proti bezpečnosti těla podle § 431 tr. zák. uložen trest žaláře 3 týdnů, zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a obžalovanému vyměřil za provinění veřejného násilí podle § 3 zákona čís. 48/1931 sb. z. a n. a § 93 tr. zák., za zločin veřejného násilí podle § 93 tr. zák. a za přestupek proti bezpečnosti těla podle § 431 tr. zák., pro něž byl již pravoplatně odsouzen, nový trest podle první sazby § 94 tr. zák.